

STER-AVOND

20 december 1957

Goedenavond, vrienden.

Deze avond is dan Steravond, een andere avond dan u gewend bent hier mee te maken. In de eerste plaats: geen pauze. In de tweede plaats: betrekkelijk snel voorbij en snel afgelopen. Daar staat tegenover, dat deze voor ons - voor de Orde - een grote betekenis heeft. Zij komt door haar magische werking het sacramentale bijna gelijk. Uiteindelijk, wij - Orde der Verdraagzamen - zijn maar een betrekkelijk klein en onbetekenend deel van alle krachten en groeperingen, die zich bezig houden met het lot dezer aarde. Een wereld vol van oproer, vol van spanningen, vol van mensen die onbewust zijn, vol van duistere krachten, een wereld, die tot het Licht gebracht moet worden. Wij zijn niet in staat om grootse leringen te brengen, die de hele wereld plotseling revolutioneren. Daartoe hebben wij geen toestemming. Dit mogen wij niet. Zoveel te groter is dan ook de betekenis voor ons van een bijeenkomst, waar wij samen met onze vrienden in de stof in staat zijn grote en Lichtende krachten een ogenblik regelrecht met de wereld te verbinden. Een bijeenkomst, waar de bovennatuurlijke werkingen sterk uitgedrukt worden ten behoeve van de mensheid in het geheel is natuurlijk - daarvoor zijn wij toch uiteindelijk een groep, een Orde - ten behoeve van onze groep in het bijzonder. Om u duidelijk te maken, wat er gebeurt, zal ik zo vrij zijn om enkele - misschien wat technische - uiteenzettingen voor u allereerst te geven.

Op het ogenblik zijn wij hier allen tezamen in geest en stof. Dit betekent, dat naast uw ongetwijfeld groot aantal, ongeveer het duizendvoudige aan onze zijde aanwezig is. De verhouding is dus zo, dat voor elke mens hier aanwezig, een kleine duizend geesten evenzeer instemmen met dit streven en denken. De mens bezit levenskracht, die in zekere zin als een fluïde, zijn gedachten, zijn wezen veruiterlijkt, ver buiten zijn eigen stoffelijke omgeving. De geest bezit evenzeer een levende kracht van ietwat andere geaardheid, die, werkzaam geworden, door kan dringen in de menselijke wereld en daarbij zowel inspiratief als soms zelfs onmiddellijk handelend werkzaam kan worden.

Het ligt nu in de bedoeling, dat wij op deze bijeenkomst beginnen met ons aller kracht af te stemmen, dus harmonie te brengen. Deze harmonie wordt door ons bereikt in een gezamenlijk streven. Voor u betekent het opgenomen zijn in de gemeenschap. Wij hopen innig, dat u al uw krachten en gedachten een ogenblik wilt wijden aan het doel van onze avond.

Dat doel vraagt een korte omschrijving. Over het algemeen verstaat men onder magie het gebruiken van natuurlijke krachten, die als zodanig niet in een bepaalde wereld bekend zijn. Dat is nu juist, wat wij deze avond trachten te doen. U bent er zich ongetwijfeld van bewust, dat boven de mens vele grote Lichtende entiteiten staan, daarnaast vele meesters, vele grote leraren, die Licht hebben gebracht op de wereld. Deze hoge sfeer zullen wij deze avond trachten te bereiken. Die sfeer is een kracht, zó intens, zó groot, zó goed, dat indien slechts een klein partikel daarvan op deze wereld hierdoor tot ontlading kan komen, hierdoor ongetwijfeld voor de wereld, zowel als voor u, iets goeds bereikt wordt.

De kracht kan onder andere de volgende uitwerking hebben. In de eerste plaats het reinigen van de mens, dus de geest ontdoen, van de werkelijk schadelijke bestanddelen, en daarvoor in de plaats stellend een zekere tevredenheid, een oprecht streven naar verbetering - wij noemen dat verdraagzaamheid - en in zijn grotere vorm is dit dus bewuste naastenliefde. Soms kan men hierdoor zieken genezen. Ook dit is geen wonder, maar een natuurlijk zich ontladen van de aanwezige krachten, waarbij buiten een geestelijke reiniging, ook een organische reiniging plaats kan vinden. Dan kan verder de kracht worden gericht op een zodanige wijze, dat zij als het ware in de omgeving een groter gedeelte van de mensheid beroert, dus ook in deze een stimulans ten goede zal scheppen.

Om dit echter ongestoord te kunnen doen moeten wij aan een paar voorwaarden tegemoet komen. Eén daarvan is stilte uwerzijds en trachten om vooral, wanneer zo dadelijk de incantatie begint, alle geluid, maar ook alle geestelijke onrust, alle afdwaling, een ogenblik stil te zetten. Het is misschien vreemd, dat ik hieraan toe moet voegen: probeer op deze avond niet redelijk te denken, maar te ondergaan. Later mag u nadenken en bekritisieren zoveel als u wilt. Op het ogenblik zelf is dat echter uitermate storend en vermindert de kracht, die wij tot uiting kunnen brengen. Onzerzijds wordt een steeds sterker cordon gelegd rond deze plaats, waardoor geestelijke storingen zoveel mogelijk zullen worden afgeweerd en - nu spreek ik uit de praktijk - niet door zullen kunnen dringen tot deze bijeenkomst. De kracht van de geest, de wil van de mens ook, om hier het sacrale mee te maken, zal er ook toe leiden, dat de gehele omgeving van afstemming verandert. Die materie rond u absorbeert de sfeer van het ogenblik en reinigt ook zo zichzelf van misschien nog niet wenselijke factoren.

Dan komen wij zo dadelijk tot een ogenblik van mediteren. Deze meditatie is in de eerste plaats bedoeld om uw gedachten in de juiste en harmonische richting te leiden, waardoor een zo groot mogelijke eenheid met ons bereikt kan worden. Daarna zult u zien, dat vanavond - ik zou zeggen voor de eerste keer - door een van de sprekers, die u dus al kent, een reeks van bezweringen hier worden uitgesproken. Die bezweringen bevatten namen van demonen, de namen van God, enkele symbolen, verder een reeks symbolenuitdrukkingen.

Het grootste gedeelte er van zult u misschien als klank kunnen begrijpen, maar toch niet redelijk kunnen verwerken. Dat is dan ook niet nodig, want deze zijn bestemd voor ons om een geestelijke realisatie stoffelijk uit te drukken en daardoor in geest en stof een ogenblik dezelfde trilling te verkrijgen. U zult ongetwijfeld bemerken, dat de celebrant a.h.w. zichzelf verliest in een andere kracht. Een helderziende zal dit kunnen zien misschien in een vergroting van Lichtende uitstraling en misschien zelfs ook het waarnemen van een veelheid van gestalten, die a.h.w. seconderen, die helpen, ook al zijn zij niet door middel van het medium gepersonifieerd voor u.

De gebeurtenis draagt dan in zich: smeking, het absorberen van kracht. Dit komt voor in het bekende smeekgebaar naar voren, maar het betekent nog iets meer dan alleen maar een opvangen van kracht. U moet het zich zo voorstellen: wil en wezen van de geest, die dit alles leidt, gesteund door ons, die aanwezig zijn, breekt a.h.w. door alle sferen zo hoog mogelijk door en brengt daar de smeking evenzeer tot uiting. Er ontstaat dan een wisselwerking, waardoor de kracht van deze hoge sfeer - zij het tijdelijk - naar die leidende geest kan worden teruggezonden.

Daarbij zijn wij aan beperkingen gebonden, omdat bv. een menselijk lichaam niet de volledige kracht van die intensiteit zal kunnen verwerken. Het is juist daarom, dat snel moet worden gehandeld en gewerkt en dus de uitstraling van die krachten bijna onmiddellijk op de smeking zal volgen.

Verder wordt hier gebruik gemaakt van symboolgebaren, die wederom pogingen zijn om stof en geest harmonisch te maken. Zij zijn dus niet noodzakelijk, maar volgens ons althans, bevorderlijk voor het juist verloop. Daarbij zult u zien het omvatten van de wereld. U zult ontdekken, dat naast dit de-wereld-tot-zich-trekken, de kracht de wereld inbrengen, ook andere gebaren worden gemaakt. Dezen geven dan symbolisch aan o.a. met verschillende kruisen, de bereikte werelden en sferen. U krijgt dan een soort Jacobsstaf te zien in het gebaar.

Daarnaast zult u ontdekken, dat in sommige gevallen een slangachtige beweging wordt gemaakt met de hand, voornamelijk uitgaande van de pols. Wanneer u zich daarover verwondert kan ik u mededelen, dat dit wordt gebruikt in de eerste plaats om krachten af te leiden, in de tweede plaats om te voorkomen, dat die krachten voor de omgeving gevaarlijk of schadelijk zouden worden. Daarna zal ook voor uzelf een bijzondere kracht geactiveerd worden. Dit is bedoeld om een poging in uzelf iets vast te leggen van de kracht, die gij mede hebt geholpen tot stand te brengen. Wees niet bang, dat aan u persoonlijke kracht ontnomen zal worden.

Het grote veld van gedachten, dat wij tezamen hebben gesmeed is de basis, waarop hogere krachten zich uiten, het is niet onze kracht. Het is de kracht van de hoogste, soms van de allerhoogste geest.

Daarna krijgen wij dan de plechtigheid, waaraan de avond zijn titel ontleent, namelijk het instralen van deze tekens, die u hier voor mij ziet. Bij deze instraling wordt de resterende energie, die heus nog sterk genoeg is, gebruikt om de moleculaire toestand van de edele metalen, die zich hierin bevinden, lichtelijk te wijzigen. Het is een zeer kleine wijziging, die voornamelijk berust op verandering van rotatiesnelheid van verschillende der kleinste delen en een kleine wijziging in de omloopbaan van diezelfde kleinste delen. Zij is tegennatuurlijk en in de stof zelf is dus een drang om deze wijziging teniet te doen. Door de manier, waarop zij is vastgelegd en de metalen, waarin zij vastgelegd wordt, zal echter die verandering niet zo makkelijk plaats vinden. Zij vindt eerst dan plaats, wanneer een gedachtesfeer een afleiding schept, zoals bv. droog hout elektrische stroom praktisch niet geleid en nat hout plotseling diezelfde stroom doorgang verleent. Zo zal een normaal denken en streven uwerzijds die stroom geen doorgang geven, maar elk falen in naastenliefde en verdraagzaamheid activeert deze kracht, zodat zij als het ware een tegenwicht schenkt voor de onharmonische factoren in uzelf.

Zo een ingestraald teken is dus in feite niet - al zou u het misschien ook denken - een talisman. Het is een eenvoudig teken, aan een speld gemaakt, en dit teken is dus alleen bestemd om uw eigen denken en leven beter te maken. Dat impliceert, dat, wanneer u deze kracht in uzelf ervaart, u rationeler zult kunnen denken, u juister en harmonischer tegenover uw wereld zult kunnen handelen en ook uw eigen bewustwording daardoor zult kunnen vergroten, indien u aan de goede impulsen in uw wezen gevolg geeft. Dus geen toverij. Alleen een hulpmiddel, dat bestemd is om de kracht, die u gegeven wordt, op de juiste wijze in het leven te doen uiten.

Wanneer nu die plechtigheid voorbij is, laat de celebrant het lichaam zo snel mogelijk vrij. Het heeft onder hoogspanning verkeer. De sfeer is nog volledig aanwezig, de krachten spelen nog verder. Maar wij kunnen het medium niet overbelasten. Dientengevolge wordt - na een sluiting door een ander - nog kort gelegenheid gegeven om tevens de ergste gevolgen van optredende spanningen weg te nemen, het medium vrij gegeven. Dat betekent dan voor u eigenlijk, dat de avond afgelopen is. Maar doe ons een groot genoegen. Gun ons, nadat het medium weg is, drie à vier minuten van uw tijd. Wacht nog een ogenblik, opdat niet abrupt sfeer en spanning verbroken worden. Laat ze op natuurlijke wijze vervloeien. Dit is veel beter.

Wanneer dit ook gebeurd is, gaat u huiswaarts. Dan zult u tegen uzelf zeggen: "Ja, wat heb ik nu eigenlijk meegemaakt? Het was wonderbaarlijk, het was vreemd, maar wat is er nu gebeurd?"

In de praktijk dit: In uzelf is een mogelijkheid geschapen, waarvan uzelf gebruik moet maken. Tussen u en ons is een band ontstaan, waardoor wij de komende dagen meer dan anders in staat zullen zijn u te helpen. Door het teken, dat u misschien ook met u draagt, hebt u bovendien een kleine reservekracht, die ongetwijfeld, zowel onze hulp als ook uw eigen bewaren der harmonie, aanmerkelijk vergemakkelijkt. Dat is niet redelijk. De gevolgen zult u misschien redelijk aan andere dingen toe kunnen schrijven. Maar nogmaals, ik zeg u: deze kracht is groot en veelbetekenend. Wanneer men verlangt, zoals wij, om een wereld te maken tot een oord van harmonie, elke mensenziel te maken tot een wezen van Licht, wanneer m

en verlangt om de bevrijding te vinden van al datgene wat zo belemmerend is voor een ware bewustwording, dan is dit een groots feest. Het is een festijn, dat juist in deze tijd vóór Kerstmis voor ons belangrijk is. Een festijn van Licht, dat geboren wordt. Een bevestiging van de Goddelijke Liefdekracht, die ook voor ons en door ons werkzaam is om al te verheffen tot eigen wezen.

Daarom nogmaals, vrienden, u bent hier aanwezig en wilt wel met ons meewerken. Geef ons uw kracht, geef ons uw bewustzijn van het goede en vergeet voor een kort ogenblik uw wereld.

Ik geef nu het woord over aan een volgende spreker. Na deze spreker krijgt u meteen een meditatie en na de meditatie de instraling. Ik zeg niet "goedenavond" of "vaarwel". Want, ofschoon ik mij terugtrek, kunt u ervan verzekerd zijn, dat ik - zoals vele anderen - aanwezig zal zijn om met volledige inzet van mijn wezen, met volledige overgave, hier met u het Licht te wekken op deze wereld, die daaraan zo een grote behoefte heeft. Ik wens u veel kracht en veel Licht op deze avond.

AFSTEMMING

Dit is nog steeds de voorbereiding. Wanneer ik mij dan ook een ogenblik ermee ga bemoeien, dan is dat in zekere zin als een reporter, toegevoegd aan de stoffelijke aanwezigen. Hoe zou men u anders duidelijk kunnen maken, wat er precies gebeurt. De meesten van jullie zien niet, wat er precies plaats vindt. Zij ervaren het misschien half, zij voelen, dat er een zekere stemming, een zekere stilte hier hangt. Maar wie van u kan zien, hoe er, toch torenende, rij na rij, zich heeft opgebouwd, hoe a.h.w. een kathedraal is gebouwd in wiens koepel de sterren hangen. Wie van u ziet, hoe aan de grens behoed, maar tevens ook teruggehouden door degenen, die deze taak op zich hebben genomen, velen uit de geest staan, die het duister nog kennen, of de schaduw, en die toch hunkeren om hier een ogenblik bijeen te zijn, die toch - zij het dan aan de grenzen, omdat zij nog niet daadwerkelijk deel hebben - hier mede wachten op het Licht, dat geboren gaat worden.

Het is een wonderlijk en vreemd gezicht, waarin je de meest verschillende kleuren ziet, de gedachten van de broeders, die zich voorbereiden, klinken als een verre orgelmelodie, die langzaam in kracht toeneemt. Je zou niet kunnen zeggen: het is een lied, maar het is ongetwijfeld een melodische klank, die je meesleept en meesleurt, die je een ogenblik alles doet vergeten, wanneer je geest bent..., die je bevrijdt. Wanneer je dan ziet in die ringen en rijen, die rond ons zijn, dan valt je onwillekeurig op, hoevelen hier die eigenlijk in een Lichtende wereld horen, voor een ogenblik weer vorm hebben aangenomen. Je ziet, hoe er velen aanwezig zijn, die, juist op dit ogenblik, hun band met hier aanwezigen in de stof, nog willen bevestigen.

Het is een vreemd en wonderlijk gebeuren, wanneer de geest uit zichzelf een tempel bouwt. Steen na steen a.h.w., elk een wezen zijnde, een wezen zijn plaats innemend naargelang de volmaaktheid die het in zichzelf draagt. Maar heel boven, daar is geen vorm te onderscheiden. Daar is niets te zien dan een Licht, dat trekt. Zilverig soms met gouden flarden er tussen door ergens in de verte. Daar zijn enkele punten van scherp en buitengewoon kenbaar Licht. Het is geen wonder. Er zijn leraren, die aan de wereld eens iets gaven, zó groot, dat zij alleen om de mensheid te behoeden voor misbruik daarvan, voortdurend bij de mensheid aanwezig blijven. Het zijn meest strenge gezichten, soms ook liefelijk en zacht, die zijnde a.h.w. Licht, dat vorm gekregen heeft, gekleed in gewaden van goud, neerdalend op de wereld, omdat ook zij - evenals Jezus - in ons midden zijn, daar wij ook in hun naam vergaderd zijn. Daar is ook Jezus, de Grote Leraar Zelf. Ook Hij verloochent niet de nood van mens en geest, die naar Licht vragen. Zij staan nu nog ver van ons, a.h.w. toeschouwend een ogenblik, lichtelijk glimlachend misschien, om het onbewustzijn en het onbesef, dat in ons allen nog kan leven, maar gelijktijdig met een liefde, die hen zo dadelijk zal doen dalen hier met ons samen, om dit alles te volbrengen.

Het is een wonderlijk gezicht. Op een ogenblik als dit besef je pas goed, hoe vaak het visuele en het gevoel noodzakelijk zijn om het woord aan te vullen. Al dat grote, al dat Licht, die velen, die eens in de historie van de mensheid misschien iets betekend hebben, die filosofen, die wetenschapsmensen, die helden en strijders ook, de denkers en de zoekers. Ach, er is geen verschil in geloof en godsdienst, er is geen verschil in bekentenis en belijdenis. Wij zijn één. Onze eenheid staat boven alle leven. Wij allen beseffen té zeer, hoe noodzakelijk het is om Gods liefde in jezelf te realiseren. Te begrijpen, hoe groot de behoefte is om één te zijn met die

Schepper en Zijn kracht in ons te gevoelen. Elk geeft het Licht van zijn eigen wereld en de kracht van zijn eigen wereld.

Op het ogenblik begint reeds het Licht..., als een golvende zee het Licht aan te rollen. Het komt steeds dichterbij de wereld. Zo dadelijk zal het hier alles omspoelen en zal het uitreiken, ook naar buiten toe. Er zijn hier Lichtende gestalten op het ogenblik, die buiten de eigenlijke tempel staande, als een soort herauten of wachtposten, in de wereld zijn gegaan. Zij zijn het, die zo dadelijk de krachten, die worden uitgestraald, op zullen vangen. Zij zullen ze geleiden en doorgeven, opdat velen - die misschien niet aanwezig kunnen zijn hier onder de mensen, of niet eens weten, wat hier gebeurt - toch, wanneer het noodzakelijk is, hun kracht en Licht zullen krijgen. Ja, ik zie enkele figuren, die zich opmaken om meer dan normale kracht af te voeren naar personen, wier besluiten voor de toekomst van groot belang zijn.

Wat wij hier doen, zal niet de hele wereld kunnen beroeren. Dat is onmogelijk. Zo sterk en krachtig zijn wij niet. Zelfs wanneer ook de kracht, die wij gebruiken, dit makkelijk zou kunnen doen: wij kunnen dit nog niet verdragen. Het zou ons verblinden, neerslaan en uit uw werkelijkheid wegnemen. Maar de kracht, die wij kunnen gebruiken, zal ver reiken. Het zal reiken tot de grenzen van dit land en soms erbuiten. Het zal de stad hier rondom drenken met een andere kracht en een ander bewustzijn. Het zal vooral de naaste omgeving hullen in een koepel van krachten, waardoor een nieuwe bewustwording mogelijk wordt gemaakt. Daarom zijn die grote krachten hier. Daarom die grote krachten, de engelen, zoals u ze noemt. Want: moge het klein en onbelangrijk zijn, wat wij hier doen, in het grootse der Schepping, de volheid van ons denken, zoeken en streven, dat is hier voldoende, het is voldoende om alle kracht van Licht te mobiliseren.

Nu begint hierboven een eigenaardige beweging, die ons een ogenblik doet denken aan het lichten der zee. Het is, alsof alles, wat ver boven ons staat, nu gebaad is in een Licht, waardoor de kleuren - zoals het zilver, dat ik u noemde - gaan verdwijnen. Het wordt een zacht en vloeiend goud, dat Licht is in zichzelf en toch ruimte. Het komt dichterbij en dichterbij tot ons.

Het wordt tijd, dat ook wij ons gaan voorbereiden, vrienden. Tijd, dat ook wij gaan zoeken naar een bewuste deelname. Niet alleen maar in dit gebeuren. Maar bewustwording in de Goddelijke liefdekracht, die de wereld vertegenwoordigt.

Een ogenblik nog. Zojuist zie ik hoe geesten zich losmaken uit een der hooggelegen rijen, zij hebben het licht zo-even ontvangen en zij dalen nu af naar de geesten, die rond hen zijn, die hier aan de grens staan en in het duister verkeren. Zij hebben zich hier klaarblijkelijk beschikbaar gesteld als gidsen of helpers en zullen ongetwijfeld het Licht doen doordringen, waar het maar even ontvangen kan worden. Misschien mag ook deze bijeenkomst voor vele geesten een verandering van wereld en bewustzijn betekenen. Laten wij het hopen. Laten wij de hele kracht van ons wezen hopen, dat hiér zielen bevrijd worden, dat hier mensen een nieuw bewustzijn kunnen vinden, nieuwe kracht en nieuw inzicht, dat de wereld misschien weer een kleine stap verder zal zijn, met dit wonderbaarlijke gebeuren, dat ons gegeven wordt uit de Goddelijke liefdekracht, tot een betere wereld, een hoger bewustzijn en een juist geestelijk streven.

Vrienden, ik geef het woord aan degene, die met meditatie u zal trachten tot harmonie te bewegen. Ik zou hier nog willen opmerken voor enkele geprikkelde kelen: die meditatie is belangrijk. Wanneer ik nu wegga en de andere spreker komt, maakt u dan nog van de gelegenheid gebruik en probeert u te voorkomen, dat u meer dan noodzakelijk stoort bij de meditatie en incantatie.

MEDITATIE

Goedenavond, vrienden.

Ja, ik weet, dat er zijn, die van mij verwacht hadden, dat ikzelf deze avond zou leiden als celebrant. Maar er zijn beteren en sterkere. Daarom mag ik dan misschien de stem zijn, die aan de werkelijke magiër, de werkelijke Lichtbrenger, vooraf gaat. Ik hoop, dat mijn stem niet zal zijn een stem eens roepende in de woestijn, gehoord door niemand. Want om te spreken de woorden van de Engel in het Kerstevangelie: "Zie, ik breng u een blijde boodschap".

Er is een liefde, die alles en alles overtreft. Een kracht zó groot, dat zij van ons al onze domheden en dwaasheden duldt. Ja, méér. Die de weg tot persoonlijk stijgen tot deze liefde heeft mogelijk gemaakt. Een liefde zó groot, dat zij bewust de strijd heeft toegelaten, dat zij bewust het lijden tolereert, ja, soms bevordert, opdat niemand, die de weg der bewustwording gaat, ledig zal terugkeren tot zijn Schepper, onbewust van de grootse kracht, waaruit hij geboren is.

God is liefde:

God is liefde. In Indonesië lijden mensen onder de terreur, worden weggejaagd van hun woningen, worden beroofd misschien van wat zij zich verworven hadden in jaren van moeizame arbeid.

God is liefde. Maar in een hospitaal bij Tokio liggen mensen, die aangetast zijn door de vloek der radio-activiteit.

God is liefde. Staatslieden zijn samengekomen. Zij hebben gesproken, vele woorden, maar geen werkelijke vrede gevonden.

God is liefde, mensen lijden en sterven.

God is liefde. Er worden mensen geboren tot een lot, dat somber en onbegrijpelijk lijkt.

Toch zijn al deze dingen noodzakelijk. Het lijden is er niet, omdat God het lijden wil, of omdat een hoge kracht met genoeg de kwellingen aanschouwt van de kleinen in bewustzijn. Het lijden is er, omdat het bewustzijn faalt. De ziekte is er, omdat de mens het vermaan van de eeuwigheid nog niet hoort. De dood is er, omdat de mens de Lichte wereld zonder dát nog niet kan aanvaarden en betreden. De vrede wordt niet gevonden, omdat de mens denkt aan zijn eigen onvolmaaktheid en niet aan de levende kracht, die ons geschapen heeft. Alles wat wij slecht noemen op de wereld, wat wij niet begrijpen, alles wat ons kwelt en ons tegen de borst stuit, dat alles is niet Gods wil als lijden, is er slechts als leerschool of scholing.

Wanneer wij dichter kunnen komen bij onze Schepper, wanneer wij iets van Zijn liefde en Zijn kracht kunnen ervaren, wanneer wij vanuit onszelf de wereld iets mogen geven - de wereld van stof en geest - van zuivere liefde, van werkelijk streven naar bewustzijn van God, dan delgen wij daarmee veel lijden, veel onrecht, veel wat thans de wereld kwelt en voortjaagt naar waanzinnige dromen.

Wij wensen geen lijden, wij wensen geen dood en geen ondergang, geen strijd en onvrede, maar wij aanvaarden het. Wij aanvaarden dit alles, opdat wij weten, dat het een noodzaak is, willen wij bewust kunnen zijn van die Lichtende kracht, die ons geschapen heeft.

Daarom beseffen wij ook beter, hoe onbelangrijk wij eigenlijk zijn, onbelangrijk ons beleven, onbelangrijk ons lijden en onze vreugde is voor die grootse werkelijkheid.

Het klinkt moeilijk, wanneer ik zeg: wij willen onszelf als offer bieden. Wij willen al wat in ons leeft geven, opdat er dat Licht in de wereld geboren wordt. Maar al zijn wij dan mens en geest, verre misschien nog van de volmaaktheid, zijn wij dan zó kleinmoedig, durven wij dan niet te zeggen: "God, hier zijn wij... Gebruik ons naar Uw wil. Volbreng door ons Uw werk. Geef Licht, God, aan de wereld en bewustzijn. Laat de waarheid ook door ons gaan tot de wereld. Maak ons tot werktuigen van Uw wil".

Ja, dat mogen wij toch wel zeggen, vrienden? Dat mag toch wel gezegd worden, want wij willen het toch goed? Er is niets wat wij wensen, wat kwaad of duister is. Diep in ons hunkeren wij, verlangen wij, naar de volmaaktheid. Laat ons dan op deze avond, gezamenlijk, zoals wij hier zijn, mens en geest, uiting geven aan ons vertrouwen in God, onze liefde voor God, ons verlangen naar Licht in de wereld. Laten wij daartoe één zijn met hem, die namens ons allen thans zal spreken tot God en die, zo hopen wij en geloof ik oprecht, Gods kracht een ogenblik kenbaar en voelbaar zal maken op deze stoffelijke wereld, in de sferen rond ons, opdat wij beter, eerlijker staan tegenover Hem, harmonischer tegenover Zijn Schepping en vooral eerlijker ook tegenover onszelf en de liefdekracht, die ons heeft geschapen. Ik geef nu het woord over aan degene, die op deze avond verpersoonlijken zal de wil van allen, die Gods liefde tot werkelijkheid trachten te maken in wereld en sfeer.

Goedenavond, vrienden.

INCANTATIE

Wij zijn hier samen gekomen om een ogenblik te trachten Krachten des lichts te verwerklijken in ons wezen en in het wezen van allen, die daarnaar verlangen. Misschien dat de krachten van het duister nog buiten ons wachten op een mogelijkheid om in te grijpen. Maar dan zeg ik hen: "Gij, Baäls, Heren van Duister, gaat heen! Het Licht zal u kwetsen en doden. Of beken u tot Licht." Dan zeg ik tot al, wie duister verlangt: "Ga heen. Hier is voor u geen plaats".

Wij, die hier samen zijn, zijn tezamen in de Naam van God, in de Naam van de Grote Schepper, wij dragen ons wezen op aan Zijn wil.

Vader en Schepper, hier ben ik. Hier zijn wij. U gewijd, gewijd tot Uw dienst. Ik vraag U: "wees met ons, wees met ons in dit uur".

Gij, Siddharta, gij, Jezus, gij, Groten en Meesters, wees met ons en treed met ons tot de bron van Licht in deze groep.

El, Elohim, Sother, Emanuël, Gij Groten, Agio, Tetragrammaton, Kracht van Licht, Eschyos (?), tot U smee ik: "geef Uw Licht en Uw Kracht. Geef Uw Licht en Uw Kracht..."

In Uw Naam, o God, werp ik Uw kracht in de wereld, opdat er vrede zij.... opdat er bewustzijn zij ... opdat het duister verdreven worde... dat het lijden onderga in Uw liefde...

Wederom smee ik U: "Gij, grote God, in de Naam van Uw liefde, geef Uw kracht....."

Deze kracht zij een werking en maanteken in U hier aanwezig, geest en stof. Zoek de Goddelijke liefde en de Goddelijke kracht... opdat in U bevestigd zij de liefde, die eeuwig, het Licht, dat de waarheid is, de kracht der eeuwigheid.

Nu voor een laatste maal: ik smee U, Gij, Meesters en Leraren, gij, die zijt het Licht der Wereld, geef mij mede de kracht van Uw bewustzijn en Licht.....

Dit neem ik, opdat in deze tekens bevestigd zij de wil tot goed, de kracht van het eeuwige, de maning van de Oneindige.....

In de Naam van de Grote: Elohim, Sother, Emanuël... In de Naam van Hem, die komt Matrya en Die was Jezus, en hen, die allen volbrengen het Lichtende, in hen zij deze kracht bevestigd.....

Ik dank U, God, Krachten des Lichts, voor Uw gaven. Mogen zij zijn een zegen voor de wereld en een Licht voor wie duisternis kent.....

Vrienden, er was Licht, heel veel Licht. Want Gods liefde is groot en uit zich ook voor ons. Behoudt die liefde in Uw hart en draagt ze met u, wanneer u huiswaarts keert: een teken van de band tussen God en mens, tussen geest en stof.

Goedenavond.